

küldetésstudatában és elkötelezettségében igyekszem betölteni. Ha kérdeznak, illendően próbálok válaszolni. Saját gyermekeink előtt bemutatjuk ezeket a sajátosságokat. De jól tudjuk: ahol egy egyházi közösség erősségei vannak, mindig ott vannak a gyengéi is. Vállaljuk a magunkéit, de tanulni próbálunk a többiektől.

– A fiatalokat arra bátorítom, hogy hiteles embereket keressenek saját egyházukon belül lelki vezetőt. Szeretnem kell a gyerekeket annyira, hogy erőm szerint megóvni igyekszem őket az izgága, erkölcsileg hiteltelen,

saját személyi presztizsüket növelni akaró „lelki vezetőktől”, bármelyik egyházban legyenek is. Ezek a romboló vonások köztudottan nem felekezetsajátosak, mindenütt fellelhetők. A legveszélyesebbek, amikor a saját szívéből törnek elő.

Fiatalok bizattak ránk. A mindenható Isten legyen irgalmas hozzánk, hogy szolgálatunkban vétkeseknek ne találtassunk!

Dr. Hecker Frigyes
methodista lelkész

A Magyarországi Metodista Egyház Évi Konferenciája

A Magyarországi Metodista Egyház lelkészei és gyülekezeti kiküldöttei június 1-től 4-ig az óbudai Kiscelli úton újonnan felépült központban tartották szokásos Évi Konferenciájukat, Heinrich Bolleter püspök elnökletével.

A püspököt és az egyház vezetőit a Parlamentben fogadta Dr. Semjén Zsolt, helyettes államtitkár. A konferenciát meglátogatta Balog Zoltán, a miniszterelnök vallási főtanácsadója.

A konferencia a megnyitó istentisztelet után a szuperintendens jelentésével vette kezdetét, amelyben a társadalom meghatározó jelenségei mellett vázolta egyházunk életének és munkájának sarkalatos pontjait, különös tekintettel a misszióra, az aktuális egyházi eseményekre, valamint az ökumenikus kapcsolatainkra történő kitekintéssel.

Ezt követően a közgyűlés alkotó tagjai számba vették az egyes munkabizottságok beszámolóit alapján, az elmúlt időszak egyházi tevékenységeit, és meghatározták a jövőbeni tennivalókat.

Nagy hangsúlyt kapott a jelentéseket követő megbeszélésekben, vitákban az intézményes gyülekezeti diakóniai munka, a gyermekek és fiatalok közötti szolgálatunk értékelése, együtt a missziói tevékenységeinkkel, amely

más összejöveteleink és konferenciáink mottójául is választotta John Wesleynek, egyházunk alapítójának a metodista misszió lényegét megfogalmazó kijelentését: „Biblikus szentséget terjeszteni az országban”, amely ki-fejezi a konferencia közös gondolkozását is e téren.

Foglalkozott a konferencia személyi kérdésekkel, egyházi szolgálatra jelentkezőkkel és a teológus hallgatók képzésének, a szolgálatban álló lelkészek továbbképzésének kérdéseivel.

Előterbe kerültek a sajtó és könyvkiadás kérdései is, amelyek területén dinamikusabb előrelépést tervezünk.

Jelentős beruházások fejeződtek be a szolnoki gyülekezeti házuk és az óbudai kiscelli úti egyházközpont felépülésével, de a régi épületeink állagmegőrző munkái és fejlesztései is sok tennivalót adtak a konferenciának.

Ünnepi istentisztelet keretén belül adta át a püspök a Gyülekezeti Munkásképző végzős magyar és kárpátaljai hallgatóinak a bizonyítványukat, és köszöntötte a konferencia a jubiláló idős lelkészeket.

Nyilatkozatot adott ki az Évi Konferencia az egyházban 25 évvel korábban történt eseményekről, és testvéri együttérzését kifejező levelet fogalmazott meg a koszovói válságtól érintett metodista gyülekezetek számára.

A Magyarországi Metodista Egyház NYILATKOZATA

Az Egyházunkban 1974–75-ben lezajlott eseményekről

Huszonöt éve annak, hogy az Egyházunk lelkészi körében kialakult, hosszú időn át gerjedő feszültségek feloldhatatlan ellentété mélyültek közöttünk. Ez végül is megosztotta testvéri közösségünket és Egyházunk szakadásához vezetett.

Az események sokféle sérelmet okoztak és még ma is erős érzelmeket idéznek elő körünkben. Ezek könnyen megtevesztenek. Azért imádkozunk, hogy ennyi idő eltelte után letisztult látásunk lehessen ez időkre visszatekintve.

E rendkívül fájdalmas eseménysorozatnak nem voltak nyertesei; mindnyájan vesztesei voltunk és vagyunk annak, ami akkor történt. Legfőbb vesztesei azonban a kárt szenvedett gyülekezetek voltak, amelyek Isten szolgáit látták lekipásztoraikban, és most egymással szembefordulásukat szemlélték nem kis megütközéssel. Ezzel sokak megbotránkoztatását okoztuk.

A történések során azonban mindenekelőtt az Úr szólt hozzánk: az Ő szavát kellett megértenünk ebben a megaláztatásban. Üzenete súlyos volt és ítéletes: következetes önvizsgálatra és bűnbánatra szólított. Ezen túlmenően azonban a kegyelem szavát is megértettük, amikor megújulásra serkentett és erre terelgetett bennünket.

Ennek folyamatában vagyunk mind e mai napig.

Az egyes események az akkori politikai és társadalmi adottságok jellegét is tükrözik és azok összefüggéseiben érthetők. Nekünk azonban nem a társadalmi mozgások szemléletében kell dolgainkat mérlegelnünk, hanem az Ige fényében: az egyedül és igazán ítélő Isten előtt állunk akkori és mostani cselekedeteinkkel, egymásról kimondott szavainkkal, de az Egyházunkért viselt felelősségünk és a számunkra adott (kegyelmi) idő vonatkozásában is. Istennek tarozunk számadással.

Szívünkben sajnáljuk és fájjaljuk, hogy az akkor lezajlott események folytán sokaknak – Egyházunkon belül és kívül is – fájdalmat és csalódást okoztunk. Ez soha nem állt szándékunkban. Ezért minden érintettől bocsánatot kérünk. A bűnbánatnak és irgalmasságnak Lelke gyógyítson be minden sebet.

A mindenható Isten legyen irgalmas hozzánk, hogy le ne tévedjünk a Krisztus útjáról, hanem megérthessük az Ő útmutatását minden időben.

Budapest, 1999. június 4.

Az évi Konferencia nevében és megbízásából:

Heinrich Bolleter
püspök sk.

Dr. Hecker Frigyes
korábbi szuperintendens sk.

Csernák István
szuperintendens sk.

LEVÉL

a koszovói válság által érintett metodista gyülekezetekhez

Kedves Testvéreink a Jézus Krisztusban!

A magyar Évi Konferencia ezekben a napokban ülésezik budapesti székházunkban. Naponta halljuk a híreket a koszovói válság által okozott szenvedésekről, az ártatlanokat sújtó gyötrelmekről és szívünkben együtt érzünk Mindnyájatokkal.

Gyülekezeteinkben országszerte rendszeresen imádkozunk a szenvedőkért, hiszen a fájdalmak, amelyekben részesültök, valamennyiünket sújtják. Országaink szomszédosak és így a közöttetek végbemenő tragédiát fizikailag és lelkileg is nagyon közelinek érezzük. A mindenható Istenhez kiáltunk, hogy ajándékozzon meg Mindnyájatokat az Ő békességével és állja útját az erőszakosságnak és gonoszságnak minden helyen. Amikor az emberek erőfeszítései kudarcot vallanak, az Úr lehetőségei még nem merültek ki: Ő megadja békességüket.

Isten Igéje biztosít bennünket arról, hogy „ahol a bűn megsokasodik, ott a kegyelem annál inkább bővülködik” (Róm 5,20). Azt kívánjuk, hogy ez a bővülködő kegyelem erősítsen meg Benneteket szorongatásaitok idején és őrizze meg szíveteket minden helyen. Mi pedig szeretnénk Veletek lenni megpróbáltatásaitokban és szívünkben hordozni Mindnyájatokat, amikor megemlékezünk Rólatok imádságainkban.

Budapest, 1999. június 4.

Testvéri szeretettel és együttérzéssel köszöntünk Benneteket

A Magyarországi Metodista Egyház
Évi Konferenciája